

17 octombrie 2025

Către: **DI. Bogdan Chirițoiu**
Președinte, Consiliul Concurenței

Ref: **Propunere pentru modificarea anumitor prevederi din Legea Concurenței nr. 21/1996 și din legislația secundară de implementare a acesteia**

Stimate domnule Președinte,

În numele Camerei de Comerț Americane în România (AmCham România) și al Consiliului Investitorilor Străini (FIC) vă înaintăm prezentul set de propuneri pentru modificarea anumitor prevederi din Legea concurenței nr. 21/1996 și din legislația secundară de implementare a acesteia în scopul alinierii legislației naționale în materia concurenței la principiile comunitare de proporționalitate și eficacitate a sancțiunilor de dreptul concurenței.

Prin acest proiect, se are în vedere armonizarea legislației naționale în materie de concurență cu principiile de la nivelul dreptului Uniunii Europene („UE”) și al statelor membre UE în materie de proporționalitate a amenzii și securitate juridică, în particular față de situația întreprinderilor aflate într-o poziție inferioară de negociere.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței comunitare, principiul proporționalității presupune obligația pentru o autoritate administrativă de a adopta numai măsurile strict necesare pentru atingerea obiectivelor de interes public urmărite. Aplicând acest principiu domeniului concurenței, acesta se traduce prin obligativitatea Consiliul Concurenței – în calitate de autoritate națională de concurență – de a adopta numai sancțiunile strict necesare pentru a asigura restabilirea mediului concurențial normal, cu o componentă de descurajare a întreprinderilor de a se mai angaja pe viitor în comportamente anticoncurențiale.

1. Propunere de modificare a reglementărilor privind sancționarea înțelegerilor verticale

Se impune reglementarea circumstanțelor în care, din motive economice și/sau de dependență, o întreprindere aflată într-o situație caracterizată de o putere inferioară de negociere față de întreprinderea inițiatoare a unei înțelegeri verticale poate fi exonerată de sancțiuni.

1.1 Considerente

Înțelegerile verticale se referă la acorduri între întreprinderi aflate pe niveluri diferite ale lanțului de producție sau distribuție, de exemplu între producători și distribuitori. Aceste înțelegeri pot implica condiții de vânzare, restricții de preț, exclusivități sau alte tipuri de comportamente care pot influența concurența pe piață.

În numeroase situații, întreprinderile cu putere de negociere redusă se află într-o poziție de dependență față de parteneri dominanți sau aflați într-o poziție superioară de negociere, fiind constrânse să accepte condiții contractuale impuse, fără a avea o reală putere de negociere sau de influență asupra conținutului acordului. În acest sens, există situații în care sancționarea unei întreprinderi aflate într-o poziție inferioară de negociere doar pe baza simplei sale participări formale la o înțelegere, fără ca aceasta să poată influența în concret negocierea, poate fi injustă și disproporționată. Prin urmare, pentru a respecta principiul

proporționalității și pentru a lua în considerare impactul real asupra pieței și asupra părților implicate, este necesar ca legea să prevadă excepții pentru anumite cazuri.

Mai mult decât atât, este esențial să se facă distincția între inițiatorii unei înțelegeri anticoncurențiale și părțile care, din motive obiective, au fost nevoite să accepte condițiile impuse, fără a contribui la conceperea sau implementarea acesteia. A sancționa o întreprindere care a impus o restricție și una care a fost constrânsă să o accepte înseamnă a ignora complet principiul proporționalității și a transforma sancțiunea într-un instrument de penalizare a vulnerabilității, nu de protejare a concurenței.

În plus, trebuie subliniat că aplicarea unor sancțiuni disproporționate nu doar că nu servește interesului public, dar poate avea efecte contrare scopului Legii concurenței. Eliminarea de pe piață sau afectarea capacității financiare a unor actori economici vulnerabili reduce diversitatea ofertei, afectează consumatorii și, în final, slăbește concurența în loc să o întărească.

În acest sens, considerăm că este necesară introducerea unui mecanism de echilibrare, prin care autoritatea de concurență să poată analiza, în mod individualizat și riguros, circumstanțele fiecărui caz în temeiul unei circumstanțe atenuante speciale.

Raționamentele fundamentale care stau la baza acestei exonerări sunt, prin urmare:

- **Dezechilibrul puterilor între părți**

Uneori, în cadrul unor înțelegeri verticale, există o disparitate semnificativă de putere de negociere între părțile implicate. De exemplu, un mare furnizor sau producător (inițiatorul înțelegerii) poate impune condiții stricte unui distribuitor sau unui revânzător aflat într-o poziție de inferioritate. Dacă partea mai mică sau care se află într-o poziție inferioară nu are posibilitatea reală de a negocia sau de a influența termenii înțelegerii, ci pur și simplu acceptă condițiile impuse de partea mai mare sau de partea față de care se află în poziție de dependență, aplicarea unor sancțiuni pentru acea parte nu ar reflecta adevăratul impact al comportamentului său pe piață. În astfel de situații, sancționarea părții care se află într-o poziție de inferioritate ar putea fi considerată disproporționată, deoarece aceasta nu joacă un rol activ în deturnarea concurenței, ci doar "achiesează" la condițiile stabilite de un actor mult mai puternic pe piață.

De altfel, însăși practica Consiliului Concurenței a reținut astfel de situații, unde a existat un dezechilibru între puterea de negociere a părților într-o relație verticală (a se vedea, spre ex., Decizia CC nr. 42/13.03.2024, Decizia CC nr. 86/09.06.2023, Decizia CC nr. 72/17.12.2015, Decizia CC nr. 72/17.12.2015, etc).

- **Lipsa puterii de negociere și de influențare a termenilor acordului**

Un alt aspect esențial este lipsa puterii de negociere și de stabilire a termenilor acordului, respectiv în formularea și implementarea termenilor înțelegerii. Dacă partea respectivă nu a avut o influență reală asupra structurii sau conținutului înțelegerii, ci doar a acceptat-o ca atare din motive economice sau de dependență față de partea mai mare, atunci nu este justificat să fie sancționată laolaltă cu inițiatorul înțelegerii. În acest caz, sancționarea părții care se află într-o poziție de inferioritate de negociere ar risca să fie mai degrabă o pedeapsă pentru vulnerabilitatea sa decât o măsură care să protejeze concurența pe piață.

- **Întreprinderea a luat măsuri pentru a evita/limita punerea în practică a acordului anticoncurențial**

Cu atât mai mult, nu se impune sancționarea întreprinderilor care – în limita posibilităților lor economice – au luat măsuri pentru a preveni, a evita sau limita punerea în practică a acordului.

Unul dintre scopurile fundamentale urmărite de Legea nr. 21/1996 este protejarea unui mediu concurențial eficient, care să fie benefic pentru consumatori, prin prețuri corecte și o ofertă variată. Într-o astfel de situație, aplicarea de sancțiuni excesive pentru o întreprindere mică sau care se află într-o poziție de inferioritate nu ar adresa în mod corect distorsiunile concurențiale, deoarece partea respectivă, din cauza dependenței economice și a lipsei de putere de negociere, nu are un impact semnificativ asupra stabilirii termenilor acordului. Mai mult, aplicarea sancțiunilor împotriva acestei părți ar putea pune în pericol existența și dezvoltarea acesteia pe piață, afectând indirect concurența și diversitatea ofertei, iar astfel ar putea avea un efect advers asupra consumatorilor.

În concluzie, adoptarea acestei modificări legislative ar reprezenta un pas necesar pentru alinierea cadrului normativ la principiile de echitate, proporționalitate și realism economic, asigurând astfel o aplicare mai justă și mai eficientă a dreptului concurenței în România.

Exonerarea de sancțiuni nu va fi automată, ci va fi subiectul unei evaluări detaliate și transparente din partea Consiliului Concurenței. Acesta va analiza toate circumstanțele relevante ale cazului și va decide în mod justificat dacă aplicarea sancțiunilor este proporțională și dacă, din motive economice și de dependență, partea care se află într-o poziție de inferioritate de negociere ar trebui să fie exonerată de sancțiuni.

O practică contrară a Consiliului Concurenței contrazice chiar practica comunitară constantă, având în vedere că la nivel european, fie că vorbim de Comisia Europeană, fie de autorități naționale de concurență experimentate, sunt sancționați inițiatorii practicilor anticoncurențiale verticale, nu și partenerii lor comerciali, de exemplu:

- (a) În 2024, Comisia Europeană a amendat exclusiv M. International, Inc. cu 337,5 milioane de euro pentru că a împiedicat comerțul transfrontalier cu ciocolată, biscuiți și produse din cafea între statele membre, încălcând normele UE în materie de concurență¹.
- (b) În 2018, Comisia Europeană a amendat, în patru decizii separate, exclusiv producătorii de electronice de larg consum A., D. & M., P. și P. pentru impunerea de prețuri fixe sau minime de revânzare comercianților lor online, încălcând normele UE în materie de concurență².
- (c) În 2021, autoritatea de concurență din Olanda a sancționat exclusiv producătorul S., urmare a unei investigații ce a avut ca obiect fixarea prețurilor de revânzare de către acesta în relație cu cei mai importanți retaileri din piață, reținând printre altele influența semnificativă pe care producătorul a avut-o asupra partenerilor săi.³
- (d) Recent, în octombrie 2025, Comisia Europeană a amendat exclusiv producătorii G., C. și L. pentru intervenția acestora asupra prețurilor de revânzare ale retailerilor lor, reținând, printre

¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/es/ip_24_2727

² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/it/ip_18_4601

³ <https://www.acm.nl/en/publications/acm-fines-samsung-for-influencing-the-online-prices-of-television-sets>

altele, faptul că aceștia din urmă au aderat la politicile și strategiile de preț ale producătorilor, fie de la început, fie ulterior, în momentul în care li s-a solicitat asta de către producători.⁴

1.2 Propunere de modificare a prevederilor relevante

Opțiunea 1: Modificarea prevederilor art. 52 din Legea concurenței nr. 21/1996

Textul actual al prevederilor legale	Propunerea de modificare a prevederilor legale
Art. 52. (1) Sunt nule de drept orice înțelegeri sau decizii interzise prin art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și prin art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv orice angajamente, convenții ori clauze contractuale raportându-se la o practică anticoncurențială, precum și orice acte care încalcă prevederile art. 8 alin. (2) (2) Prin excepție de la dispozițiile art. 53-59, întreprinderile care se încadrează în categoria microîntreprinderilor au posibilitatea achitării amenzilor contravenționale aplicate prin actele administrative de sancționare emise de formațiunile deliberative ori de inspectorii de concurență, în conformitate cu art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare.(3) (3) Sancțiunile contravenționale prevăzute de prezenta lege sunt principale și constau în aplicarea de amenzi. Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile numai în cazul contravențiilor prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. d), d¹), d²) și e), în condițiile prevăzute la art. 61.	Art. 52. (1) Sunt nule de drept orice înțelegeri sau decizii interzise prin art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și prin art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv orice angajamente, convenții ori clauze contractuale raportându-se la o practică anticoncurențială, precum și orice acte care încalcă prevederile art. 8 alin. (2) (2) Prin excepție de la dispozițiile art. 53-59, întreprinderile care se încadrează în categoria microîntreprinderilor au posibilitatea achitării amenzilor contravenționale aplicate prin actele administrative de sancționare emise de formațiunile deliberative ori de inspectorii de concurență, în conformitate cu art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare.(3) (3) Sancțiunile contravenționale prevăzute de prezenta lege sunt principale și constau în aplicarea de amenzi. Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile numai în cazul contravențiilor prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. d), d¹), d²) și e), în condițiile prevăzute la art. 61. (4) Consiliul Concurenței poate decide să nu aplice o sancțiune unei întreprinderi implicate într-o înțelegere verticală dacă aceasta îndeplinește următoarele condiții:

⁴ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_2361

	(a) se află într-o poziție inferioară de negociere față de întreprinderea inițitoare a înțelegerii, (b) nu a avut un rol activ în crearea sau implementarea înțelegerii, ci doar a acceptat condițiile stabilite de întreprinderea inițitoare. În acest caz, Consiliul Concurenței va lua în considerare situația economică a întreprinderii, poziția de negociere față de cealaltă parte contractuală și contribuția acesteia la realizarea înțelegerii, pentru a se asigura că decizia este conformă cu obiectivele prezentei legi.
--	--

Opțiunea 2: Modificarea legislației secundare (ordine și instrucțiuni) de implementare a Legii Concurenței nr. 21/1996

Modificarea *Instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 55 din Legea concurenței nr. 21/1996* puse în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 1037/2019, prin introducerea unei prevederi având următorul conținut:

Consiliul Concurenței poate decide să nu aplice o sancțiune unei întreprinderi implicate într-o înțelegere verticală prevăzută la art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996 dacă aceasta îndeplinește următoarele condiții:

(a) se află într-o poziție inferioară de negociere față de întreprinderea inițitoare a înțelegerii,

(b) nu a avut un rol activ în crearea sau implementarea înțelegerii, ci doar a acceptat condițiile stabilite de întreprinderea inițitoare.

În acest caz, Consiliul Concurenței va lua în considerare situația economică a întreprinderii, poziția de negociere față de cealaltă parte contractuală și contribuția acesteia la realizarea înțelegerii, pentru a se asigura că decizia este conformă cu obiectivele Legii concurenței nr. 21/1996.

2. Propunere de modificare a reglementărilor privind pragul minim al sancțiunilor

Considerăm că reglementarea actuală de instituire a unui prag minim legal al sancțiunilor contravenționale pentru încălcări ale legislației concurenței de 0,2% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată, în cazul parcurgerii cu succes a procedurii recunoașterii faptei, respectiv de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată, în absența acestei proceduri, depășește scopul disuasiv al amenzii și contrazice legislația europeană aplicabilă.

2.1 Considerente

Conform *Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la art. 81 și 82 din tratat*, pentru o întreprindere care participă la o

încălcarea a normelor de concurență, amenda nu poate depăși 10% din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent.

De asemenea, conform *Directivei (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne*, Statele Membre se asigură că cuantumul maxim al amenzii pe care autoritățile naționale de concurență o pot impune fiecărei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi care participă la o încălcare a art. 101 sau 102 din TFUE nu este mai mic de 10% din cuantumul cifrei de afaceri mondiale totale a întreprinderii în anul precedent sancțiunii.

Legislația europeană nu prevede un minim al amenzii, de unde rezultă că amenda pe care o autoritate – națională sau europeană – de concurență o poate aplica este cuprinsă între 0% și 10% din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent.

Astfel, legislația actuală din România încalcă legislația europeană prin instituirea unui cuantum minim al sancțiunii la nivelul de 0,2% (în cazul parcurgerii cu succes a procedurii recunoașterii faptei) sau de 0,5% (în lipsa acestei proceduri) din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea investigată în anul financiar anterior sancționării.

În plus, considerăm că este disproporționată și inechitabilă prevederea unui prag minim al amenzii având în vedere că o astfel de reglementare nu respectă obligația autorității de a analiza fiecare caz în funcție de particularitățile sale și de a impune o amendă proporțională cu fapta sancționată.

2.2 Propunere de modificare a prevederilor relevante

Prevederile legale propuse pentru modificare	Textul actual al prevederilor legale	Propunerea de modificare a prevederilor legale
Art. 55 din Legea Concurenței nr. 21/1996	Art. 55. (...) (1 ¹) Minimul amenzii pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) -e) nu poate fi mai mic de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării. (1 ²) În determinarea cuantumului maxim al amenzii poate fi avută în vedere cifra de afaceri realizată la nivel mondial de toate persoanele fizice și juridice ce constituie o singură unitate economică, astfel cum aceasta este definită și aplicată în jurisprudența Uniunii Europene. Persoanele care fac parte din unitatea economică răspund personal și în solidar cu celelalte persoane juridice care constituie respectiva unitate economică pentru plata cuantumului amenzii aplicate pentru	Art. 55. (...) (1¹) Minimul amenzii pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) -e) nu poate fi mai mic de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării. (1 ²¹) În determinarea cuantumului maxim al amenzii poate fi avută în vedere cifra de afaceri realizată la nivel mondial de toate persoanele fizice și juridice ce constituie o singură unitate economică, astfel cum aceasta este definită și aplicată în jurisprudența Uniunii Europene. Persoanele care fac parte din unitatea economică răspund personal și în solidar cu celelalte persoane juridice care constituie respectiva unitate

	încălcarea săvârșită. Executarea amenzii poate începe cu prioritate asupra activelor din România aparținând unității economice reținute răspunzătoare pentru săvârșirea faptei, fără ca finalizarea procedurii de executare a sancțiunii de la oricare dintre persoanele ce formează unitatea economică să fie condiționată de declararea ca insolubilă a celei asupra căreia s-a început inițial executarea. (1³) Prin excepție de la principiul răspunderii personale, Consiliul Concurenței va aplica criteriul continuității economice și al continuității legale, astfel cum acestea sunt definite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. (...)	economică pentru plata cuantumului amenzii aplicate pentru încălcarea săvârșită. Executarea amenzii poate începe cu prioritate asupra activelor din România aparținând unității economice reținute răspunzătoare pentru săvârșirea faptei, fără ca finalizarea procedurii de executare a sancțiunii de la oricare dintre persoanele ce formează unitatea economică să fie condiționată de declararea ca insolubilă a celei asupra căreia s-a început inițial executarea. (1³²) Prin excepție de la principiul răspunderii personale, Consiliul Concurenței va aplica criteriul continuității economice și al continuității legale, astfel cum acestea sunt definite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. (...)
Art. 57 din Legea Concurenței nr. 21/1996	Art. 57. (...) (2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1), dacă întreprinderea sau asocierea de întreprinderi recunoaște, în mod expres, înainte de audieri, săvârșirea faptei anticoncurențiale și, acolo unde este cazul, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței aplică o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul de bază determinat conform instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor alin. (1). Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 55 alin. (1²), în cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, amenda se va stabili între 0,2% din veniturile totale obținute pe teritoriul României și 10% din cifra de afaceri totală mondială, realizate de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior transmiterii de către aceasta a propunerii de recunoaștere a faptei în temeiul alin. (4). Acest prag poate fi depășit în cazul aplicării de circumstanțe agravante și/sau al majorării specifice pentru realizarea efectului disuasiv, fără ca amenda individualizată potrivit prezentului	Art. 57. (...) (2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1), dacă întreprinderea sau asocierea de întreprinderi recunoaște, în mod expres, înainte de audieri, săvârșirea faptei anticoncurențiale și, acolo unde este cazul, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței aplică o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul de bază determinat prin raportare la veniturile realizate pe teritoriul României în anul anterior inițierii discuțiilor privind recunoașterea conform instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor alin. (1). Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 55 alin. (1²), În cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, amenda se va stabili între 0,2% din veniturile totale obținute pe teritoriul României și va fi de maximum 10% din cifra de afaceri totală mondială, realizate de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior transmiterii de către aceasta a propunerii de recunoaștere a faptei în temeiul alin. (4). Acest prag poate fi

	alineat să depășească limita maximă a amenzii prevăzute la art. 55 alin. (1). (...)	depășit în cazul aplicării de circumstanțe agravante și/sau al majorării specifice pentru realizarea efectului disuasiv, fără ca amenda individualizată potrivit prezentului alineat să depășească limita maximă a amenzii prevăzute la art. 55 alin. (1). (...)
Pct. 56 din Instrucțiunile privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 55 din Legea concurenței nr. 21/1996 puse în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 1037/2019	56. În cazul acordării reducerii cuantumului amenzii pentru recunoașterea faptei, nivelul amenzii se diminuează inclusiv când acesta este stabilit la minimul prevăzut de lege, fără ca amenda aplicată să fie mai mică de 0,2% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării.	56. În cazul acordării reducerii cuantumului amenzii pentru recunoașterea faptei, nivelul amenzii se diminuează inclusiv când acesta este stabilit la minimul prevăzut de lege, fără ca amenda aplicată să fie mai mică de 0,2% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării.
Pct. 70 din Instrucțiunile privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 55 din Legea concurenței nr. 21/1996 puse în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 1037/2019	70. Rezultatul final al calculului amenzii nu poate fi mai mic de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării, în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (11) din lege, sau în anul imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii, potrivit prevederilor art. 56 alin. (1) din lege, cu excepția cazului prevăzut la art. 57 alin. (2) din lege. În situația în care nici în anul anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii întreprinderea nu a realizat cifră de afaceri, va fi luată în calcul ultima cifră de afaceri înregistrată de întreprindere.	70. Rezultatul final al calculului amenzii nu poate fi mai mic de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării, în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (11) din lege, sau în anul imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii, potrivit prevederilor art. 56 alin. (1) din lege, cu excepția cazului prevăzut la art. 57 alin. (2) din lege. În situația în care nici în anul anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii întreprinderea nu a realizat cifră de

		afaceri, va fi luată în calcul ultima cifră de afaceri înregistrată de întreprindere.
--	--	--

2.3 Propunere de raportare a cuantumului de bază al amenzii aplicabile în cazurile de recunoaștere a faptei, prin raportare la veniturile realizate pe teritoriul României în anul anterior inițierii discuțiilor privind recunoașterea

Considerente

Pentru succesul procedurii de recunoaștere, societatea care inițiază discuțiile privind recunoașterea sau care intră în aceste discuții dacă acestea sunt inițiate de către Consiliul Concurenței, trebuie să beneficieze de predictibilitate cu privire la cifra de afaceri la care se aplică amenda, certitudine pe care o are doar dacă cuantumul de bază se stabilește prin raportare la anul anterior inițierii discuțiilor privind recunoașterea. La momentul inițierii discuțiilor, în funcție de cifra de afaceri obținută în anul anterior, Societatea are capacitatea de a decide cu privire la un maxim al amenzii acceptabil, care va sta la baza angajării determinante în procedură. Întrucât termenele procedurii de recunoaștere nu sunt în controlul părții, ci depind de circumstanțe exterioare acesteia, partea este prejudiciată și, implicit sancționată în cazul unei creșteri a cifrei de afaceri până la momentul parcurgerii întregii proceduri și depunerii formularului formal de recunoaștere. Astfel, își poate pierde stimulentele de a se angaja în procedura de recunoaștere, scopul final de eficiență procedurală nefiind îndeplinit. Dacă însă cifra de afaceri scade în timpul procedurii de recunoaștere, partea are acces la circumstanțe atenuante specifice legate de situația sa reală în anul anterior sau contextul economic din anul sancționării, care vor fi luate în calcul în baza principiului proporționalității conform instrucțiunilor de individualizare.

3. Propunere de introducere a unei noi circumstanțe atenuante în cazul în care Consiliul Concurenței emite prima decizie cu privire la sancționarea unui anumit timp de practică la nivel național

Se impune introducerea unei circumstanțe atenuante cu un procent de până la 50%, în cazul în care fapta investigată de Consiliul Concurenței reprezintă o noutate la nivel național, respectiv, dacă este prima dată când Consiliul Concurenței emite o decizie cu privire la sancționarea unui anumit tip de practică la nivelul României.

3.1 Considerente

Principiul european al securității juridice impune ca reglementările legale să fie clare, precise, stabile și previzibile, permițând persoanelor relevante să înțeleagă consecințele juridice ale acțiunilor lor și să își planifice comportamentul în mod corespunzător. Având în vedere particularitățile dreptului concurenței, este nevoie de o practică decizională vastă a autorităților europene și naționale pentru ca regulile și principiile de dreptul concurenței să fie clare și previzibile, permițând astfel întreprinderilor să prevadă ce tip de comportament în mod concret le expune riscului unei sancțiuni de dreptul concurenței.

La nivel național, în situația în care Consiliul Concurenței emite prima decizie cu privire la sancționarea unui anumit tip de practică sau a unui anumit tip de comportament din piață, întreprinderea sau întreprinderile vizate se află într-o situație juridică incertă, lipsită de predictibilitate, în ce privește comportamentele considerate anticoncurențiale. Pentru acest fapt, se impune ca întreprinderea sau întreprinderile să beneficieze de o reducere suplimentară de până la 50% din amenda.

3.2 Propunere de modificare a Instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 55 din Legea concurenței nr. 21/1996, puse în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 1037/2019

Propunem modificarea *Instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 55 din Legea concurenței nr. 21/1996* puse în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 1037/2019, **prin introducerea unui noi circumstanțe atenuante**, având următorul conținut:

La solicitarea unei întreprinderi, având în vedere nevoia de a asigura un caracter clar și previzibil al regulilor de dreptul concurenței, precum și de a respecta principiul proporționalității în aplicarea sancțiunilor, amenda rezultată se poate diminua cu un procent suplimentar de până la 50% în situația în care comportamentul sancționat prezintă caracter de noutate la nivel național și constituie prima decizie de sancționare emisă de Consiliul Concurenței pentru sancționarea unui anumit tip de practică/comportament.

Considerăm că modificările propuse se impun pentru o aplicare mai echilibrată a legii, în concordanță cu principiile de drept UE în materie și aliniază România la bunele practici europene privind efectul disuasiv și proporționalitatea sancțiunilor în materie de concurență.

Vă stăm la dispoziție pentru orice alte informații și vă rugăm să ne acordați o întrevvedere pentru a discuta conținutul prezentei propuneri.